

29 Μαρτίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 349/93)

Ακυρωτική Απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Συνέπειες — Αξιολόγηση γεγονότων — Γενικές αρχές — Εξαίρεσή τους προς το εύρημα περί εκδήλου υπεραρχίας, σε υποθέσεις διορισμών/προαγωγών.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Γνώση ξένης γλώσσας — Εκτίμηση περί της κατοχής του προσόντος, όταν αυτό απαιτείται και στην προηγούμενη από την θέση προαγωγής θέση — Τείμνηρο κατοχής. 5

Προσβλήθηκε με την προσφυγή, η προαγωγή του ενδιαφερομένου μέλους στη θέση Ανώτερου Αποθηκιάριου, η οποία ήταν προϊόν επανεξέτασης, μετά την ακύρωσή της αρχής προαγωγής του ιδίου ενδιαφερομένου μέλους. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 15

1. Η ακυρωτική δικαστική απόφαση επιβάλλει,

(α) Την εξάλειψη της ακυρωθείσας διοικητικής πράξης, και 20

(β) Επανεξέταση του θέματος, προς πλήρωση του κενού που αφείθηκε με την ακυρωθείσα απόφαση, με αναφορά στα γεγονότα που ίσχυαν κατά το χρόνο που το πρώτον λήφθηκε η απόφαση,

που συνιστά το κρίσιμο χρονικό στάδιο για τον προσδιορισμό των διεκδικήσεων των υποψηφίων για προαγωγή.

- 5 Η αξιολόγηση των γεγονότων, ανάγεται στη δικαιοδοσία του αρμοδίου διοικητικού οργάνου. Η αναθεωρητική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της πράξης. Δεν υπεισέρχεται (το δικαστήριο) στην αξιολόγηση των γεγονότων, παρά μόνο διαπιστώνει αν αυτή (η αξιολόγηση) έγινε μέσα στα προβλεπόμενα και παραδεκτά κατά το δίκαιο πλαίσιο. Μόνη εξαίρεση αποτελεί εύρημα για έκδηλη υπεροχή του αιτητή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους. Ο ορισμός της έκδηλης υπεροχής, συναρτά το εύρημα με την ύπαρξη του ουσιαστικά να εξομοιώνεται με αντικειμενικό γεγονός, περιορίζοντας το στοιχείο υποκειμενικής κρίσης των ουσιαστών γεγονότων από το δικαστήριο. Άλλη δέσμευση ως προς τα ουσιαστικά γεγονότα δεν γεννάται ως αποτέλεσμα της ακυρωτικής απόφασης, παρόλο που η γνώμη του δικαστηρίου σε σχέση με τη σημασία ορισμένων γεγονότων μπορεί εύλογα να αποτελέσει βάση για καθοδήγηση της αρμόδιας αρχής κατά την επανεξέταση, χωρίς να δημιουργείται δεδικασμένο.
- 10
- 15
- 20 2. Ο ισχυρισμός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν ήταν γνώστης της αγγλικής στο προβλεπόμενο από το σχέδιο υπηρεσίας επίπεδο - καλή γνώση, δεν τεκμηριώνεται από τα γεγονότα και έρχεται σε αντίθεση με προηγούμενο εύρημα της Ε.Δ.Υ. για το διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους στην προηγούμενη θέση που κατείχε, προϋπόθεση για διορισμό στην οποία ήταν, η καλή γνώση της αγγλικής.
- 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα

30 Αναφερόμενες υποθέσεις:

HadjiSavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

HadjiIoannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041,

35

Pieris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1054,

Tomaris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1292,

40

Gava v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1391,

Δημοκρατία ν. Πογιατζή (1992) 3 Α.Α.Δ. 422.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ανώτερου Αποθηκάρου, αντί του αιτητή. 5

Αφ. Χριστοδούλου, για τον Αιτητή.

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 10

Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult. 15

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή ο αιτητής επιζητεί την ακύρωση του διορισμού της ανθυποψήφιάς του για τη θέση Ανώτερου Αποθηκάρου (θέση προαγωγής) Κλειώς Καζαμία για τους λόγους που εκτίθενται στην προσφυγή και μπορεί να συνοψιστούν ως ακολούθως: 20

(α) Αντίθεση προς τις επιταγές προηγούμενης ακυρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά παράβαση των διατάξεων της παραγράφου 5 του Άρθρου 146. Είναι η θέση του αιτητή ότι η απόφαση για το διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους κατά την επανεξέταση παραβιάζει την αρχή του δεδικασμένου που επέφερε η προηγούμενη απόφαση του δικαστηρίου. 25

(β) Έκδηλη υπεροχή του αιτητή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους. 30

Η δικαστική απόφαση η οποία κατά τον ισχυρισμό του αιτητή παραγνωρίστηκε από την αρμόδια αρχή, την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, είναι η απόφαση που δόθηκε στην προσφυγή του, η οποία συνεκδικιάστηκε με την προσφυγή τρίτου υποψηφίου, εναντίον της πρώτης απόφασης της Ε.Δ.Υ. για το διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους. (Βλ. απόφαση *Χαλαλάμπους κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2034 και επικυρώθηκε κατ' έφεση στη *Δημοκρατία ν. Χαλαλάμπους* (1992) 3 Α.Α.Δ. 251). Η ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποτέλεσε την αφετηρία για την επανεξέταση της πλήρωσης της επίμαχης θέσης η οποία απέλξη στην απόφαση η οποία αποτελεί το αντικείμενο αυτής της προσφυγής. 40

5 Ο διορισμός του ενδιαφερόμενου μέρους ακυρώθηκε για ένα και μοναδικό λόγο, την πλάνη κάτω από την οποία λειτούργησε ένα από τα μέλη της Ε.Δ.Υ. ως προς τα κριτήρια για την προαγωγή του καταλληλοτέρου των υποψηφίων. Τελούσε υπό την πλάνη ότι το καθήκον της Ε.Δ.Υ. συνίστατο στην προαγωγή του αρχαιότερου εκτός αν οιοσδήποτε των ανθυποψηφίων είχε έκδηλη υπεροχή έναντι του.

Η ακυρωτική δικαστική απόφαση επιβάλλει,

- 10 (α) Την εξάλειψη της ακυρωθείσας διοικητικής πράξης, και
- 15 (β) Επανεξέταση του θέματος προς πλήρωση του κενού που αφήθηκε με την ακυρωθείσα απόφαση με αναφορά στα γεγονότα που ίσχυαν κατά το χρόνο που το πρώτο λήφθηκε η απόφαση που συνιστά το κρίσιμο χρονικό στάδιο για τον προσδιορισμό των διεκδικήσεων των υποψηφίων για προαγωγή.

20 Η αξιολόγηση των γεγονότων ανάγεται στη δικαιοδοσία του αρμοδίου διοικητικού οργάνου. Η αναθεωρητική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της πράξης. Δεν υπεισέρχεται (το δικαστήριο) στην αξιολόγηση των γεγονότων παρά μόνο διαπιστώνει αν αυτή (η αξιολόγηση) έγινε μέσα στα προβλεπόμενα και παραδεκτά κατά το δίκαιο πλαίσια. Μόνη εξαίρεση αποτελεί εύρημα για έκδηλη υπεροχή του αιτητή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους. Ο ορισμός της έκδηλης υπεροχής συναρτά το εύρημα με την ύπαρξη τέτοιων προϋποθέσεων ώστε η ύπαρξή του ουσιαστικά να εξομοιώνεται με αντικειμενικό γεγονός περιορίζοντας το στοιχείο υποκειμενικής κρίσης των ουσιαστών γεγονότων από το δικαστήριο. [Βλ. *HadjiSavva v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, και *Hjiloannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041]. Άλλη δέσμευση ως προς τα ουσιαστικά γεγονότα δε γεννάται ως αποτέλεσμα της ακυρωτικής απόφασης παρόλο που η γνώμη του δικαστηρίου σε σχέση με τη σημασία ορισμένων γεγονότων μπορεί εύλογα να αποτελέσει βάση για καθοδήγηση της αρμοδίας αρχής κατά την επανεξέταση χωρίς να δημιουργείται δεδικασμένο. [Βλ. *Pieris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1054, *Tornaris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1292 και *Gava v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1391].

40 Στην προκείμενη περίπτωση δε διαπιστώνεται οποιαδήποτε παρέκκλιση των αρμοδίων διοικητικών αρχών από το καθήκον για εξαφάνιση της ακυρωθείσας απόφασης και την επανεξέταση του θέματος με βάση τα ουσιαστικά κατά τον κρίσιμο χρόνο γεγονότα· ούτε αγνοήθηκε οποιοδήποτε ουσιαστικό εύρημα για την επίλυση της διαφοράς στην πρώτη προσφυγή του αιτητή.

Εξίσου ανεδαφικός είναι και ο ισχυρισμός του αιτητή ότι υπερεπεί καταφανώς τού ενδιαφερόμενου μέρους. Η μόνη υπεροχή του αιτητή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους έγκειται στις εμπιστευτικές εκθέσεις του τελευταίου χρόνου πριν το διορισμό. Η γενική εικόνα που προκύπτει από τις εμπιστευτικές εκθέσεις των δυο μερών είναι ότι οι δυο υποψήφιοι είναι ίσοι περίπου σε αξία ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει σε αρχαιότητα. Η σύσταση αφετέρου του Διευθυντή του τμήματος υπέρ του διορισμού του ενδιαφερόμενου μέρους επαύξησε ουσιωδώς τις διεκδικήσεις του για διορισμό στην επίμαχη θέση. Υπό το φως των δεδομένων των δυο υποψηφίων αδιαμφισβήτητα παρεχόταν η δυνατότητα στην Ε.Δ.Υ. να επιλέξει το ενδιαφερόμενο μέρος, η δε επιλογή του δε μπορεί να χαρακτηριστεί παρά λογικά εφικτή στο πλαίσιο των εξουσιών της.

Στη γραπτή αγόρευσή του ο αιτητής επικαλείται και άλλους από τους λόγους που καθορίζονται στην αίτηση για την ακύρωση της επίδικης απόφασης. Η προσθήκη αυτή έγινε χωρίς την προηγούμενη τροποποίηση της προσφυγής και επομένως προβλήθηκε έξω από το παραδεκτό δικονομικό πλαίσιο. Μπορεί βέβαια να λεχθεί ότι και δυνατό να ήταν να επιληφθεί το δικαστήριο των λόγων εκείνων για την ακύρωση του διορισμού του ενδιαφερόμενου μέρους, η τύχη της προσφυγής δεν θα μεταβαλλόταν.

Ο ισχυρισμός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν ήταν γνώστης της αγγλικής στο προβλεπόμενο από το σχέδιο υπηρεσίας επίπεδο καλή γνώση, δεν τεκμηριώνεται από τα γεγονότα και έρχεται σε αντίθεση με προηγούμενο εύρημα της Ε.Δ.Υ. για το διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους στην προηγούμενη θέση που κατείχε, προϋπόθεση για διορισμό στην οποία ήταν η καλή γνώση της αγγλικής. [Βλ. *Δημοκρατία ν. Πογιατζή* (1992) 3 Α.Α.Δ. 422].

Εξίσου ανεδαφικός είναι και ο ισχυρισμός ότι η σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος ήταν πλημμελής. Παρόμοιος ισχυρισμός είχε προβληθεί κατά την πρώτη προσφυγή του αιτητή και απορρίθηκε ως ανυπόστατος, γεγονός που αφεαυτού επισφραγίζει την εγκυρότητα της σύστασης του Τμηματάρχη.

Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στην ολότητά της βάσει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.